

Jerzy Romanow

Książek, pow. Kłodzko

Informator Archeologiczny : badania 3, 122-123

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KSIĄŻEK, pow. Kłodzko

**Muzeum Archeologiczne
we Wrocławiu**

Badania prowadził mgr Jerzy Romanow. Finansowało Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu i PKZ w Kłodzku. Trzeci sezon badań. Osada z okresu halstackiego /C - D/.

Przebadano obszar o powierzchni 505 m². Celem było odseparowanie pozostałej części domu nr 1, przebadanie najbliższego terenu w jego okolicy oraz uchwycenie południowego krańca osady. Wszystkie postulaty zostały zrealizowane. Zakładano całkowicie eksplorację domu nr 1, który posiadał wymiary zewnętrzne 7 x 30 m. Zachowane negatywy ciągów fundamentowych wskazują na konstrukcję sumikowo-łatkową. Na przebiegu ścian bocznych i ściany szczytowej wschodniej wystąpiły ciągi podwójne, ściana szczytowa zachodnia i ścianki działowe zachowały się w postaci ciągów negatywowych pojedynczych. W narożnikach ściany szczytowej zachodniej stwierdzono ślady konstrukcji srebrowej. Dom podzielony był poprzecznie w stosunku do dłuższej osi na 5 izb. Główny izby znajdowały się w zasięgu podwójnych ciągów negatywowych ścian bocznych; piąta posiadała charakter otwartej dobudówki przystawionej do wschodniej ściany szczytowej. W dwóch pierwszych izbach stwierdzono obecność palenisk. Wejścia do poszczególnych izb znajdowały się w południowej ścianie bocznej. Po dłuższej osi domu stwierdzono ślady po słupach dźwigających więźbę dachową.

Innymi obiektami odkrytymi na osadzie były jamy o różnej funkcji oraz 176 śladów po słupach nie związanych z domem.

Materiał sabytkowy stanowiła wyłącznie ceramika uzyskiwana we fragmentach oraz pewne ilości polepy z odciskami prętów i belek.

Badania będą kontynuowane w roku przyszłym.

KUNOWO, pow. Mogilno
Stanowisko 6

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
P.P. PKZ O/Poznań

Badania prowadził Tadeusz Makiewicz /autor sprawozdania/ i Ryszard Masurowski na terenie ZJBKDW we Włocławku /w ramach prac ratowniczych na Zalewie Pakoskim/. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu halstackiego i z XIII/XIV wieku.

Badania powierzchniowe stwierdziły na stanowisku między innymi ceramikę współczesną z ceramiką pochodzącą z grodziska /Kunowo, st. 5/. Sądzono więc, że mamy do czynienia z kompleksem osadniczym, a stanowisko jest zagrożone przez zalanie.

Inne stanowiska związane z grodziskiem: Kunowo 7, Kunowo 8 i Nowy Młyn 2.

Badania ujawniły zniszczoną osławkowicę przez eksploatację piasku i karczowanie lasu osadę kultury łużyckiej i osadę z przełomu XIII/XIV wieku. Znalaziono jedynie jedną jamę kultury łużyckiej, średnicy około 1,5 m, głębokości 1 m, kształtu dość regularnego, nieckowatą w przekroju, z dużą ilością polepy i ceramiki.